

Zjevení Páně

L2,41-52

8.1.2023

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a pána Ježíše Krista.

Introit:

Běda mi, jsem ztracen.
Jsem člověk nečistých rtů a mezi lidem nečistých rtů bydlím,
a spatřil jsem na vlastní oči Krále, Hospodina zástupů.

Píseň: 158

Čtení: L24,1-12

Píseň: 290

Kázání: L2,41-52

Třetí z příběhů svědka Lukáše o Ježíši, před jeho veřejným vystoupením, se nám otvírá. Místo již nám není neznámé. Jak jinak než Jeruzalém, přesněji jeruzalémský chrám. Je čas svátků velikonočních. Lukáš nám představuje skupinu těch, kteří podle zákona přicházejí do jeruzalémského chrámu, aby zde splnili povinnost předepsanou v Tóře.

V mých představách je to početná skupina, kde jsou muži, ženy a jejich děti. Muži a ženy si krátí cestu do chrámu zpěvem žalmů, kterým říkáme poutní písně. Děti přebíhají zezadu zástupu do předních řad. Očekávání, slavnostní nálada, zpěv žalmů, možná i trochu bolest nohou a těla, žízeň, to vše je pravděpodobně doprovodným jevem této poutě.

A potom večeřadlo, slavnostní hostina, pocit blízkosti Boží, radost z vysvobození z egyptského zajetí, radost z vysvobození z každodenního rytmu života.

Cesta zpět. Čím dál od Jeruzaléma, tím více doléhají běžné denní starosti. Kde vlastně je Ježíš? Šel přeci s námi, bude určitě s jinými chlapci. Ježíš se však ztratil. I když je mu dvanáct, přece jej musíme najít.

Opět zpět do Jeruzaléma. Tři dny hledání. Po třech dnech nalezení. *Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky.* Ponechme ještě stranou tři dny hledání. To si necháme na pozdější dobu.

Josef a Marie společně hledají, aby našli. Jejich hledání je trochu zvláštní. Jak to, že nejdou hned do chrámu? Mám za to, že svědek víry Lukáš úmyslně tuto scénu umísťuje v chrámovém okrsku, tam, kam mohou i ženy. Úmyslně natahuje dobu hledání.

Marie a Josef konečně našli. Co hledáme v chrámu my, co hledáme v kostele? Proč po dlouhém hledání trvajícím tři dny nakonec spočineme v kostele?

Marie žasne nad tím, co vidí. Co vidíme my, když vstoupíme do tajemství víry? Žasneme nad zprávou, že s námi Ježíš komunikuje a dává nám otázky? Žasneme nad tím, že jsme zváni do tajemství Božího království?

Marie a Josef jsou však příliš zahleděni do svého strachu, zklamání, úzkosti: *Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.* Co jsi nám to, Synu Boží, udělal? Hledali jsme tě, byli jsme plni úzkosti a ty si sedíš po pravici Boží a dáváš nám otázky. Tvé odpovědi jsou plné moudrosti. Žasneme nad nimi, ale tři dny jsme tě hledali. Tři dny jsi nás nechal v nejistotě, v bryndě. Tři dny jsme nevěděli, kde bychom Tě mohli najít.

A tak jdeme tam, kde jsme se s tebou, Ježíši Kriste, setkali naposledy. Jdeme do chrámu, či kostela. A ty nám odpovídáš: *Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?* Najednou, z hledaného se stane ten, který rozptyluje pochybnosti hledajících. A jsme nalezeni.

Ano, po třech dnech hledání odpovědí nad událostmi kříže ženy běží k hrobu, aby našly. I tam se setkají s otázkou, kterou pokládá anděl. *Proč hledáte živého mezi mrtvými?*

Opravdu hledáme toho, který se nám ztratil pod tíhou všedního putování? Opravdu hledá svět toho, který moudře odpovídá na otázky moudrých? To je jedna z otázek, kterou nám klade tento příběh.

Ale oni jeho slovu neporozuměli. Ježíšova odpověď je opravdu nesrozumitelná. Ještě jednou si ji poslechněme v kralickém překladu: *Co jest, že jste mě hledali? Zdaliž jste nevěděli, že v těch věcech, kteréž jsou Otce mého, musím já býti?*

Dei – je třeba, musím. Je tu zdůrazněna nutnost, potřeba. Koho – Ježíše, nebo nás? Je třeba spoustu věcí, ale u Ježíše je jedna a jediná potřeba, chcete-li nutnost. Ježíš potřebuje být tam, kde jde o to nejdůležitější. Věřím, že je to obsaženo nejen na kříži, ale hlavně v Ježíšově zmrtvýchvstání.

Kdyby Ježíš byl jenom ukřižovaný, jeho život možná by byl příkladný a ctnostný, ale naše hledání by to neuspokojilo. Naše hledání by nedošlo cíle.

Nutností a potřebou Ježíšovou bylo – jak říkáme ve vyznání víry – sedět po pravici Boží. Nad touto zprávou žasneme, tak jako Marie s Josefem. A abych řekla pravdu, nerozumím tomu, tak jako Marie a Josef. Avšak uchovávám tento příběh tak jako Marie v srdci, aby ve mně zpráva o hledání a nalezení došla naplnění.

A jako vždy z výšin nebeských nás svědek víry vrací do nížin pozemských. *A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.* Jako by evangelista Lukáš chtěl, abychom se prostřednictvím tohoto příběhu nadechli na cestě svých životů, našich hledání a nalézání příběhu o spáse člověka.

Pane, prosíme, ať žasneme nad tím, co jsi pro nás učinil. Pane, prosíme, když tě hledáme plni očekávání a úzkosti, dej se nám prosím poznat. Pane, dej, abychom pronikli do tajemství tvého zjevení.

Amen.

Píseň: 256

Poslání:

Toto spasení hledali a po něm se ptali proroci,
kteří prorokovali o milosti, která je vám připravena.

Požehnání:

Bůh pak všelike milosti, kterýž povolal nás k věčné slávě své v Kristu Ježíši,
když maličko potrpíte, on dokonalé vás učí, utvrdí, zmocní i upevní,
jemuž sláva a císařství na věky věků.
Amen.

Píseň: 777